

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30T/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010342
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Dunčko
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2115010342.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Dunčka a prísediacich Mgr. Dušana Martinoviča a Vilmy Kráľovej na hlavnom pojednávaní v Trnave dňa 11. januára 2018 takto

rozhodol:

Obžalovaná
H. U., nar. XX.XX.XXXX v U.,
trvale bytom U., O. R. XXX/X
t. č. vo výkone trestu v A. Levoča v inej veci,

sa uznáva za vinnú, že

1/ dňa 23.11.2013 približne o 01:30 hod. v U. na ulici F. č. XXX v hoteli U. po vzájomnej dohode s N. I., nar. XX.XX.XXXX, najskôr vošla na pánske toalety nachádzajúce sa na prízemí hotela v čase, keď sa tam nachádzal N. X. sám, ktorý pri pisoári vykonával malú potrebu, odzadu k nemu pristúpila so slovami „nemáš cigaretu?“, na čo jej N. X. odpovedal, že cigarety nemá, po čom vstúpil na toalety N. I. a so slovami adresovanými X. „čo tu robíš s mojou ženou?“, „to ťa bude niečo stáť!“, „toto ťa bude niečo stáť!“, pristúpil k nemu a chytil ho najprv za bundu, potom za nezistenú ruku, potom mu ku krku priložil kus rozbitého hrubého bieleho skla a nakázal mu vytiahnuť peňaženku a obžalovanej H. U. kázal, aby ju zobrala, na čo N. X. z obavy o svoj život a zdravie vytiahol z pravého zadného vrecka nohavíc peňaženku, túto otvoril a držal otvorenú v ruke, na čo obvinená H. U. z tejto otvorenej peňaženky vybrala hotovosť v bankovkách v celkovej výške 1.300,00 €, ktoré patrili spoločnosti N. H. - H., a obaja z pánskych toaliet odišli na neznáme miesto, čím spôsobili poškodenému F. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. č. XXX, M., škodu vo výške 1.300,00 €,

2/ dňa 12.01.2015 v čase asi o 14:00 hod. v U. na Y. ulici č. X zo spoločných priestorov administratívnej budovy na treťom poschodí odcudzila voľne odloženú dámsku kabelku značky H. z bokov bordovej farby s bielymi bodkami, zvrchu bledosivej farby v látkovom prevedení, v ktorej sa nachádzali doklady od osobného motorového vozidla značky B. X. s evidenčným číslom BA-XXXOC, a to osvedčenie o evidencii I. a II., doklady o emisnej a technickej kontrole, biela karta C., iC. mini bielej farby, dámska koženková peňaženka značky I. s obsahom 5,00 €, bankomatová karta mBank, občiansky preukaz a vodičský preukaz, karta poisťovne D. na meno V.. D. C. a karta poisťovne Union na meno Ela C., čím spôsobila Ing. D. C. škodu vo výške 300,50 €, hoci rozsudkom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 6T/94/2013 zo dňa 29.04.2014, právoplatným dňa 30.04.2014, bola odsúdená na prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,

3/ napriek tomu, že dňa 26.03.2015 bola Obvodným oddelením PZ Trnava postihnutá blokovou pokutou vo výške 30,00 €, číslo bloku 12076504, za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, dňa 22.09.2015 v poobedňajších hodinách z neuzamknutých tried na Základnej škole na G. ulici č. X v U. odcudzila čierne vrecko na telesnú výchovu zn. T. so žltým nápisom T., v ktorom bola tepláková súprava zn. Z. čiernej farby, 1 pár kožených halových tenisiek zn. T. modrej farby, futbalový dres modrej farby a neznámej značky pozostávajúci z trička a

krátkych nohavíc, ďalej vrecko na telesnú výchovu s bielou potlačou a bielou hviezdou, v ktorom bola tepláková súprava fialovo-sivej farby, 1 pár ponožiek, tričko zn. C. čiernej farby, 1 pár tenisiek zn. H. bielo-šedej farby, 1 ks uterák modrej farby a následne odcudzila aj 1 pár tenisiek zn. G. X. seas, čím spôsobila F. I. škodu vo výške 155,00 €, C. Y. škodu vo výške XX,XX € a V.. N. Kšíňanovi škodu vo výške 30,00 €, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Tr. zák. právoplatne odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 5T/106/2013 zo dňa 10.01.2014, právoplatným dňa 27.03.2014,

teda

v bode 1/

spoločným konaním proti inému použila hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

v bode 2/

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,

v bode 3/

prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a bola za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutá a bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,

čím spáchala

v bode 1/

zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.,

v bode 2/

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,

v bode 3/

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,

a odsudzuje sa:

V prípade skutku v bode 1/

podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. a s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa obžalovaná na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. spolu s uložením súhrnného trestu ruší

· výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.08.2014 sp. zn. 30T/77/2014, právoplatným dňa 28.11.2014,

· výrok o treste odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2014 sp. zn. 0T/9/2014, právoplatným dňa 20.02.2014,

· výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.11.2015 sp. zn. 4T/117/2014, právoplatného dňa 05.11.2015,

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V prípade skutku v bode 2/

podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej

uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 09.01.2018 sp. zn. 30T/135/2015, právoplatným dňa 09.01.2018.

V prípade skutku v bode 3/

podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej za dostatočný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 09.02.2016 sp. zn. 7T/147/2015, právoplatným dňa 23.11.2016.

V prípade skutku v bode 1/:

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaná povinná nahradiť poškodenému F. H., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom S. XXX, škodu vo výške 1.300,00 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený F. H., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom S. XXX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený N. X., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom U., C. XXX, so svojím uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

V prípade skutku v bode 2/:

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. je obžalovaná povinná nahradiť poškodenú V.. D. C., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H. - Y. D., ul. G. XXX/XX, škodu vo výške 300,50 €, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (čím je určená vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť).

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodená V.. D. C., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom H. - Y. D., ul. G. XXX/XX, so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

V prípade skutku v bode 3/:

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. sa poškodený V.. N. Y., nar. XX.XX.XXXX v Leviciach, trvale bytom U., Tehelná 5720/27, so svojím uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

V predmetnej trestnej veci boli prejednávané 3 obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava (vedené pod sp. zn. 30T/22/2015, 5T/75/2015 a 1T/87/2016), ktoré boli spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 30T/22/2015. Po prednese všetkých týchto obžalôb prokurátorom na hlavnom pojednávaní bola obžalovaná Blanka Toráčová poučená, že ku skutkom, ktoré sa jej kladú za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Tr. por. Po tomto poučení, ako aj po poučení o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo c/ Tr. por., a to v rozsahu podľa § 257 ods. 5 a ods. 8 Tr. por., obžalovaná Blanka Toráčová vyhlásila, že je vinná zo spáchania všetkých skutkov v obžalobách skôr vedených pod sp. zn. 5T/75/2015 a 1T/87/2016 (skutky 2/ a 3/ rozsudku).

*** Prijatie vyhlásenia obžalovanej o vine zo spáchania skutkov 2/ a 3/ rozsudku ***

Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por., pričom na všetky položené otázky obžalovaná Blanka U. odpovedala „áno“. Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol prijať jej vyhlásenie o vine. Po takomto zistení súd vyhlásenie obžalovanej o uznaní viny zo spáchania skutkov uvedených v obžalobách, bez narušenia ich skutkovej totožnosti, keď ich právne posúdil zhodne tak, ako boli posúdené v podaných obžalobách a ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku, pretože boli naplnené všetky 4 zákonné formálne znaky týchto trestných činov, t.j. subjekt, subjektívna stránka, objekt i objektívna stránka, podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Tr. por. prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovanej s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykoná k výroku o treste a o náhrade škody.

Následne súd vykonal okrem hore uvedeného aj dokazovanie čo do skutku 1/ rozsudku, vo vzťahu ku ktorému obžalovaná uviedla, že je nevinná.

V obžalobe znel skutok 1/ rozsudku nasledovne: dňa 23.11.2013 približne o 01:30 hod. v Trnave na ulici Zelenečskej č. XXX v hoteli U. po vzájomnej dohode s Jánom I., nar. XX.XX.XXXX, najskôr vošla na pánske toalety nachádzajúce sa na prízemí hotela v čase, keď sa tam nachádzal N. X. sám, ktorý pri pisoári vykonával malú potrebu, odzadu k nemu pristúpila so slovami „nemáš cigaretu?“, na čo jej N. X. odpovedal, že cigarety nemá, po čom vstúpil na toalety N. I. a so slovami adresovanými X. „čo tu robíš s mojou ženou?“, „to ťa bude niečo stáť!“, „toto ťa bude niečo stáť!“, pristúpil k nemu a pravou rukou ho chytil pod krkom, druhou rukou mu po povrchu nohavíc obhmatol predné vrecká, pričom pýtal od neho peniaze, na čo mu X. povedal, že peniaze nemá a vyšmykol sa mu, na čo mu N. I. ku krku z pravej strany priložil kus rozbitého hrubého bieleho skla a opäť pýtal peniaze, na čo N. X. z obavy o svoj život a zdravie vytiahol z pravého predného vrecka nohavíc peňaženku, túto otvoril a držal otvorenú v ruke, na čo obvinená H. U. z tejto otvorenej peňaženky vybrala hotovosť v bankovkách v celkovej výške 1.300,00 €, ktoré patrili spoločnosti N. H. - H., a obaja z pánskych toaliet odišli na neznáme miesto, čím spôsobili poškodenému F. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. č. XXX, Rožňava, škodu vo výške 1.300,00 €.

V predmetnej veci na hlavnom pojednávaní tak vykonal súd dokazovanie spočívajúce vo výsluchoch obžalovanej H. U., poškodených N. X. a F. H., bola tiež prečítaná výpoveď poškodeného N. H., boli vypočutí svedkovia N. I., N. S., R. Y., Z. X., D. C., I. H. Y., I. I. O. a W. D., ako aj boli prečítané odborné vyjadrenia a boli oboznámené listinné dôkazy zo spisu.

*** Výsledky vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ***

Obžalovaná H. U. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že prišla na hotel U. s W. D. a N. D. na rómsku zábavu. Boli na nej aj tí poškodení s tým, že ju pozval poškodený zo záchoda, resp. ten, čo bol na tom záchode, tancovať a dohadoval sa s ňou, že sa mu ľúbi, že je pekná cigánka, že či by s ním nešla za peniaze súložiť. Ona mu povedala, že áno, že za 30,00 €. Ale v podstate len chcela poškodenému zobrať tých 30,00 €. Nakoľko povedal, že je tam hluk a nepočuje, že sa chce ísť dojednať niekde inde, išli na dámske WC, tam sa dohadovali, vzápätí tam za nimi prišiel N. I. a spýtal sa poškodeného: „čo robíš s mojou ženou na WC?“ a že ho to bude stáť, že nezaplatil vstupné dovnútra na zábavu a pýtal od poškodeného peniaze. Ona na to N. I. povedala, že prečo to hovorí, a on na to povedal „Z.“, čo po rómsky znamená „ukáž“. Potom N. I. poškodený ukazoval peňaženku, v ktorej mal iba papierovú 5-eurovku. N. I. hovorila, aby s tým prestal, aby išiel preč, ale keď videla, že s tým neprestáva, zobrala sa a išla zo záchodov von. Nevedela, čo sa tam potom dialo. Potom ju poprosila W. D., aby sa s ňou prišla pozrieť na jej deti na ubytovňu. Tak s ňou išla, tam u nej chvíľku sedeli, požičiavala si od nej 10,00 € a potom sa išla domov prezliecť. Potom W. došla za ňou a povedala jej, že na hoteli je veľa policajtov. Potom sa dozvedeli, že Ján I. spravil lúpež s tým, čo bola na toalete, že rozbil sklo a dával ho poškodenému pod krk. S N. I. sa nedohadovala, že pôjde s poškodeným na záchod. Keď s poškodeným tancovala, tak ju N. I. špehoval. S Jánom I. neboli vtedy partneri ani druhovia. N. I. jej vtedy nedal žiadne peniaze. Od poškodeného si v ten večer pýtala aj cigaretu, ale to bolo pri tanci, nie na záchode. S poškodeným sedeli spolu aj pri bare, kde jej dal vtedy peniaze, aby išla kúpiť nejaké striky, potom spolu pili, fajčili, išli tancovať a následne išli na ten záchod. W. D. aj povedala, čo sa dialo na tom záchode a kto všetko tam bol.

Poškodený N. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pre firmu H. pracoval ako pomocný kachliar, mali zákazku to v U.. G. tu pec - krb. Zákazník mu dával peniaze vždy po vykonaní práce. Boli ubytovaní v R. U. aj s kolegom F. H.. Jeden večer boli s kolegom F. H. na pive a večer v tom areáli, kde boli ubytovaní, bola zábava. Išli tam na pivo, bol tam bar a sedenie. Sedeli tam asi 2-3 hodiny s nejakými ľuďmi, pili pivo, bolo tam dosť ľudí, aj muži, aj ženy. Po tom posezení sa zobrali, že pôjdu späť na ubytovňu, to bolo kúsok a išiel na toaletu a v tom prišla za ním obžalovaná (pozn.: na hlavnom pojednávaní ukázal na obžalovanú), či nemá cigaretu, hovoril jej, že síce fajčí, ale nemal pri sebe vtedy žiadnu. Vykonával akurát malú potrebu. Do toho prišiel pán menom N., priezvisko si už nepamätal, videl ho v krčme, divne po ňom zazeral, nevedel prečo. Ten pán mu povedal: „čo tu robíš s mojou babou“, začal mu nadávať, povedal mu „že tak to ťa bude teda niečo stáť“. Chytil ho najprv za bundu, potom ho chytil za ruku, nevedel za ktorú, potom počul rozbiť nejaké sklo, ktoré mu ten N. priložil ku krku. Boli sa tam potom pozrieť aj s políciou, buď to bol nejaký pohár alebo fľaša od X.-X.. Ten N. mu nakázal vytiahnuť peňaženku, obžalovanej povedal, aby mu ju zobrala. Obžalovaná povedala, že z toho bude problém. Ona mu potom

pytáhovala všetky peniaze z tej peňaženky, úplne presne nevedel koľko, bolo tam asi 1.450,00 €. Firemné peniaze mal vtedy v osobitnej priehradke. Ona zutekala a ten pán ho tiež pustil a tiež odišiel preč. Odišli obaja preč. A on vonku povedal kolegovi Zoltánovi, že ho okradli, že musia zavolať políciu, ešte tam ten pán Ján bol, strašne sa im snažil pomôcť a vysmieval sa mu, že ich okradla nejaká cigánka. Tak mu to povedal. Počkali na hliadku, polícia prišla, prvýkrát ho v tej krčme, kde sedeli, nemohli nájsť, hľadal ho s políciou. Hľadali ho po meste, či ho nevidia, potom sa vrátili a on tam sedel vpredu, ako sa tam vchádzalo do toho baru, tak na neho ukázal. Polícia ho zobrala a išli do U., zaistili ho do cely a oni čakali do rána, musel vypovedať ráno. Stále nevedeli, kto bola tá pani. Policajti mu ukazovali fotky, na ktorých opoznal pani U. (pozn.: opätovne na hlavnom pojednávaní ukázal na obžalovanú), ktorá mu zobrala peniaze. Pokiaľ ide o toho Jána, po tom, čo odišiel z toaliet a keď ho stretol, mu tento povedal, že peniaze zobrala obžalovaná, potom čakali už na políciu a po tom, keď ten N. videl, že polícia prišla, už odtiaľ odišiel. Našli ho potom v tom bare. Vtedy veľa nevyopil, mal vypité, ale nie, že by bol opitý. Keď išiel na toalety, tak obžalovaná sedela s H., rozprávali sa, zdalo sa mu, že aj so F. tancovala. Nikomu nehovoril, že má pri sebe vyššiu hotovosť. Z toho záchodu sa potom rozdelili, ona išla prvá a potom išiel ten N.. Peniaze mu ale zobrala obžalovaná. On držal peňaženku a ona mu vytiahla peniaze. Nikto z nich ho neohmatával. Keby sa mu nevyhrážal takýmto štýlom, tak by to takto nedopadlo, ale dostal strach. Mal vtedy už aj deti. Peňaženku mal myslel si že v zadnom pravom vrecku. Zamestnávateľ mu nedal mzdu a pán H. mu telefonoval, že to musel zaplatiť. Na tej ubytovni sa bál nechávať peniaze v izbe, šéf mu kázal, nech má pri sebe peniaze on. Nevšimol si, že by sa ten Ján rozprával pri bare s obžalovanou. Tej pani, ktorá bola na ubytovni, ktorá mu volala hliadku, povedal, že ho okradli, ona sedela na recepcii. Bol v strese. Zdalo sa mu, že aj on volal políciu, nevedel odkiaľ, aj pánovi Bulíkovi ukradli v tú noc telefón, nemali ako zavolať. M. povedal, aby zavolala políciu a povedal, že tento pán ho okradol. Vedel, že to tak hovoril. Zdalo sa mu, že hneď po tom, čo prišli policajti, išli na policajné oddelenie a nevracali sa. Všetky tie peniaze mal v peňaženke. Ten pán policajt mu hovoril, že našli tam porozbíjané sklo, aj sa ho pýtali, či to vie opísať, ale nevedel. Zdalo sa mu, ako boli u kabínky, tak to ten Ján rozbil o stenu. Vedel, že obžalovaná povedala „nechaj to tak, z toho bude problém“. Obžalovaná vyzerala takto ako teraz, nevedel, čo mala oblečené. Všetko sa to odohralo strašne rýchlo, trvalo to možno minútu, preto bol z toho šokovaný. Páchateľom videl dobre do tváre. Za páchatelmi ihneď vyšiel z WC von. Obžalovaná v ten večer sedela pri nich, ale moc sa nebavili, ona sa bavila hlavne so F. H.. Zdalo sa mu, že kolega Bulík kupoval pitie obžalovanej. Nikto mu vtedy neponúkal sex za peniaze. Po incidente sa s tým pánom N. aj bavil, bolo to v tej miestnosti, ako bola recepcia a prosil ho, nech mu vráti peniaze, lebo ho vyhodia z roboty. On mu na to povedal, že on s tým nemá nič, že on nič neurobil, že všetky peniaze ukradla obžalovaná. Po incidente už obžalovanú nevidel nikde v blízkosti. Kolega H. bol celý čas s ním. Po tom, čo prišla polícia, ten pán zmizol. Jeho po tejto udalosti vyhodili z práce. Na hlavnom pojednávaní bola aj prečítaná časť výpovede svedka, v ktorej uviedol, že odcudzených bolo 1.300,00 €, pričom k tomuto sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že si nie je istý, mohlo to byť 1.300,00 € alebo 1.450,00 €. Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný jeho nárok na náhradu škody, ktorý si riadne a včas uplatnil v prípravnom konaní.

Poškodený F. H. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaná mala vtedy iné vlasy. Videl ju iba raz vtedy na tej zábave. Sumu uvedenú v obžalobe musel firme zaplatiť on, pretože bol za tie peniaze zodpovedný. Ján X. robil u nich ako pomocník, pracovali obaja pre Jozefa H.. On tam pracoval ako učeň. V U. stávali pec. Zákazník im vybavil ubytovanie v R. U.. On išiel na zábavu neskoršie okolo 23:30 hod. Išiel na izbu, X. mu povedal, že si ide zapáliť cigaretku, on potom zaspal a zobudil sa po dvanástej alebo okolo pol jednej v noci. Išiel ho hľadať, kde je, keď zbadal, že nie je v posteli. Bol dole na zábave, pil tam pivo. Boli tam takí mladí, sedel s nimi, rozprával sa s nimi. Nevidel, že by tam obžalovaná s ním sedela. X. tancoval s obžalovanou. Bola tam a keď toho X. okradli, tak začal kričať, že aj ona bola pri tom prítomná. Nevedel, že to bolo na toalete. Peniaze mal X., lebo to tak kázal vedúci. Tvrdil, že peniaze mu zobrala tá ženská a ešte jeden chlap, že ho prepadli na toalete. On na toalete nebol. Povedal, že ho napadli rozbitým sklom alebo fľaškou, niečím takým. Nevedel, či mu zobrali peniaze alebo im ich dal, len kričal, že ho okradli, nemenoval nikoho, ale ukazoval a kričal „ten chlapík“. Nevedel presne kto to bol. Pamätal si, že tam prišli policajti, nevedel kto ich volal. Zobrali ich oboch na políciu. Zobrali ešte jedného chlapa, ktorého nepoznal. X. tvrdil, že on ho okradol. Viezli ich spolu. Vracali sa potom aj na miesto keď odtiaľ odišli s policajtmí, ktorí chceli vedieť, čo sa stalo. Pamätal si, že obžalovanú X. označoval, že aj ona tam bola na tých toaletách. On povedal, že ideme domov, ale že ešte skočí na toalety, on ho čakal v sále a keď vybehol, kričal, že ho okradli. Obžalovaná mu v tú noc aj nosila víno k stolu, peniaze jej dával ale on. Na zábave mu bol odcudzený mobil, ktorý mal v kabáte. Ako poslednú platbu prevzali od zákazníka sumu 1.300,00 €, ktoré mu dal a Cisarík si ich uložil do peňaženky. S políciou sa potom

ešte vrátili naspäť. Dodal, že pri rekognícii v prípravnom konaní označil ženu, chlapa nie. Tá žena mala kučeravé vlasy, bola to obžalovaná. Pri rekognícii opoznal obžalovanú preto, lebo Cisarík povedal, že to bola ona. Na hlavnom pojednávaní bola aj prečítaná časť výpovede svedka, ktorej pravdivosť následne potvrdil a v ktorej uviedol nasledovné: „X. zavolať policajtov. Keď brali policajti toho chlapa, X. po ňom kričal, aby mu vrátil peniaze.“ Zotrvál na nároku na náhradu škody, ktorý si riadne a včas uplatnil v prípravnom konaní a ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný.

Svedkyňa R. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v tú noc pracovala ako recepcčná v hoteli U.. Uviedla, že toalety sa nachádzali mimo recepcie v inej budove. O skutku vedela iba to ohľadom N. I., nakoľko poškodený - ten mladší vtedy prišiel na recepciu a hovoril jej, že ho okradli. Povedal jej, aby zavolať políciu, čo ona odmietla. Vtedy za poškodeným prišiel z rovnakému smeru N. I. a opýtal sa ho, ako mu má pomôcť, na čo poškodený povedal, že mu nechcú zavolať políciu a vytiahol následne mobil a zavolať si políciu sám. N. I. mu na to povedal „ako ti mám pomôcť, keď si povedal, že ti ukradli aj mobil, ale máš ho vo vrecku“. Potom sa obaja začali hádať. Vyzeralo to, akoby sa obaja poznali. Pri nej boli asi 10 minút. Poškodený nepovedal ohľadom čoho ho okradli. Na hlavnom pojednávaní bola aj prečítaná časť výpovede svedkyne, ktorej pravdivosť potvrdila a v ktorej odpovedala na otázku: „Povedal Vám ten mladý chalan, že kde konkrétne ho mali okradnúť a čo mu mali zobrať?“ toto: „Len povedal, že ho okradli, že mu zobrali peňaženku, v ktorej mal 1.200,- € a že to sú firemné peniaze. O telefóne mi nehovoril. Kde konkrétne sa to malo stať, to nepovedal, povedal len vonku na zábave.“

Svedok Z. X. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätá, že bol vyslaný na zákrok, odkiaľ volal poškodený X., že stratil alebo mu mali byť odcudzené veci, ktoré si už nepamätal. Po príchode na miesto ich čakal pred hotelom U., kde im uviedol nevedel presne čo, nevedel, či povedal odcudzené alebo stratené, či už mobil alebo peniaze. Preto ho zobrali na OO PZ Trnava a páchatel'a vtedy nehľadali. Nasadol k nim do auta a po ceste v aute im na G. ulici uviedol, že peniaze mu boli ukradnuté na záchode v tom hoteli a vie aj kým a že tá osoba sa nachádza naďalej v tom podniku. Povedal im aj to, že sa to bál povedať pred hotelom. Preto sa vrátili na miesto, kde im poškodený hneď označil osobu, ktorá mu mala zobrať peniaze. Bol to N. I.. Poškodený ukázal len na neho. Iného neoznačil. N. I. poprel, že by niekomu ukradol peniaze. Poškodený si ale stále trval na tom, že peniaze boli odcudzené osobou, ktorú označil. Preto N. I. predviedli na OO PZ, kde poškodený zmenil výpoveď a uviedol, že skutok sa stal inak. Povedal, že mal byť vylákaný na záchod ešte nejakou ženou a následne mal za nimi prísť na záchod N. I.. Aká komunikácia medzi nimi prebiehala, si už nepamätal, ale určite uviedol, že N. I. mu mal priložiť rozbitú fľašku ku krku a takýmto spôsobom od neho pýtať peniaze. Meno obžalovanej vtedy nepadlo, poškodený iba povedal, že to bola žena tmavej pleti. Poškodený im uviedol, že požíval alkoholické nápoje, komunikoval s nimi ale normálne, na reči ani na chôdzi nebolo vidieť, že by bol opitý, nebola s ním zlá a ani ťažká komunikácia. Na hlavnom pojednávaní bola aj prečítaná časť výpovede svedka, ktorej pravdivosť následne potvrdil a v ktorej uviedol nasledovné: „Potom sme išli von a vonku sme na terase stretli N. I.. ktorý nás zastavil a pýtal čo sa stalo, pričom pri tomto rozhovore bol poškodený. Ten I. videl, ale nepovedal, že aj on by mal s tým niečo spoločné. Na to sme poškodeného dali do služobného auta a išli sme s ním na OO PZ U. odovzdať ho na ďalšie úkony. Keď sme boli na G. ulici, tak tu poškodený začal rozprávať, že bol na záchode a že mu osoba, ktorú sme stretli vonku pred hotelom, teda N. I., tak táto mu mala na záchode zobrať peňaženku a vybrať z nej peniaze. Na to sme mu povedali, že prečo to nepovedal keď sme boli tam a keď sa s nami rozprával. Poškodený uviedol že sa bál. Na to sme sa zvrátili s autom a išli sme naspäť do vnútra diskotéky. kde však I. nebol, bol až potom na terase. kde ho označil za páchatel'a a tu sme aj I. zadržali. I. išiel s nami bez problémov. povedal že on nemá žiaden problém a že ide s nami dobrovoľne. Poškodeného potom zobrala iná hliadka, aby neboli v aute spolu. Mne osobne nepovedal poškodený, že čo sa odohralo na záchode. toto povedal kolegovi, nakoľko ja som spisoval nejakú administratívu na OO PZ U.. Tieto podrobnosti vie viac uviesť kolega. Počas celého vyťažovania na mieste sme boli len ja, kolega a poškodený X.. S nami nevykonávala previerku žiadna iná osoba a ani pri nás nebola žiadna osoba. ktorá bola kamarátom poškodeného, jedine až keď sme odchádzali s I. z parkoviska. tak k druhej hliadke pristúpil muž, neviem ako sa volal, ale asi to bol kamarát poškodeného. Viem, že tento bol dovezený na Obvodné oddelenie PZ. Poškodený počas vyťažovania nám povedal, že mu niekto vytiahol a odcudzil hotovosť 1.200,- €, pričom nevedel povedať kto to bol a ani nevedel uviesť páchatel'a.“

Svedok D. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na skutok si s odstupom času už nespomína. Na hlavnom pojednávaní bola preto prečítaná výpoveď svedka, ktorej pravdivosť potvrdil a v ktorej uviedol nasledovné: „Dňa 22.11.2013 som nastúpil do nočnej služby, kde som bol velený v čase od 19:00 hod

do 07:00 hod dňa 23.11.2013. Hliadkovú službu som vykonával na služobnom motorovom vozidle v služobnom obvode spolu s kolegom Z. X.. Na druhý deň, t.j. 23.11.2013 v čase asi o 01:30 hod sme boli cez rádiostanicu vyslaní operačným strediskom KR PZ Trnava na preverenie oznámenia do hotela Trnavan, ul. F., nakoľko tu malo prísť ku krádeži nejakých finančných prostriedkov osobe menom X.. Následne na to sme sa presunuli na dané miesto s kolegom, kde ako sme zaparkovali na parkovisku pred hotelom, tak na schodoch do hotela Trnavan nás čakala osoba mužského pohlavia, ktorá nám povedala, že sa volá N. X.. Tento muž bol zjavne pod vplyvom alkoholu. Hovoril nám, že ho niekto okradol, pričom mu vytiahol z peňaženky 1.200,-€. K popisu páchatel'a nevedel nič uviesť, nevedel ani uviesť, že či bol okradnutý na terase pred hotelom, alebo v hoteli. Nepovedal nám nič konkrétne, povedal len, že bol okradnutý. Vonku bol len on, ja a kolega, kde sme ho vyťažovali ku skutku. Potom sme všetci traja išli od hotelových schodov hotela, kde sme išli k terase na zábavu, ktorá sa tam konala. Tu sme sa pýtali personálu a zisťovali sme, že či je priestor vo vnútri tohto podujatia monitorovaný kamerami. Priestor nebol zaznamenávaný kamerami. Vnútri boli čašníci ako aj veľa ľudí, ktorí sa tam bavili. Potom sme následne s poškodeným vyšli von na terasu, kde sme stretli N. I., ktorý sa pri nás zastavil a pýtal čo sa, že čo sa stalo. Tu bol N. I. vonku sám a s nami sa bavil asi tak cca 1 až 2 minúty. My sme I. povedali, že tento pán bol okradnutý. Nevieť čo na to povedal, alebo nepovedal a my sme išli s poškodeným na OO PZ Trnava za účelom jeho podania oznámenia. Tento poškodený ako si nasadol do nášho auta a išli sme s ním na OO PZ Trnava, tak počas jazdy začal rozprávať, že osoba, ktorú sme stretli vonku pred hotelom a s ktorou sme sa aj rozprávali, teda N. I., mala byť tá osoba, ktorá mu mala na záchode zobrať peňaženku a vybrať z nej peniaze. Taktiež aj uviedol, že tu mala byť s ním nejaká cigánka. Túto skutočnosť nám ale poškodený neuviedol pri preverovaní priamo na mieste. Na to sme sa ho spýtali, že prečo to nepovedal hneď, keď sme tam boli. Na to uviedol, že sa bál. Po získaní tejto informácie sme sa otočili a išli sme naspäť na diskotéku vedľa hotela. Tu sme vošli všetci traja teda ja, kolega a poškodený Cisarik, a vo vnútri sme hľadali osobu N. I. ako aj tú neznámu cigánku, ktorá mala byť pri krádeži. Vo vnútri sme nikoho však nenašli a nasledne na to sme vyšli na terasu, kde stál I., pričom ako sme okolo neho prechádzali tak X. zastavil pri ňom a povedal, že on je ten, čo mu zobral peniaze. Tu sa začali obaja hádať, lebo Jano I. tvrdil, že on to nespravil. Na toto tvrdenie poškodeného sme zadržali I. ako podozrivého zo skutku a odviezli sem ho na OO PZ U.. Druhá hliadka, ktorá prišla na naše požiadanie, zobrala poškodeného. Počas zadržovania nijakým spôsobom sa I. nebránil a nekládol žiaden odpor. Povedal, že on nič neurobil a išiel s nami dobrovoľne ako zadržaná osoba. Neboli pozitívne žiadne donucovacie prostriedky voči jeho osobe a ani neboli použité putá. Ako sme odovzdali poškodeného a I. na OO PZ Trnava, tak som poverenému príslušníkovi PZ povedal, že čo sa stalo a odišiel som, ale ako som prechádzaj okolo poškodeného, tak tento mi až v tom čase povedal, že I. mu mal údajne niečo dať pod krk a mal ho aj údajne chytiť rukami pod krk, čo naznačil rukami a mal mať aj nejaký cudzí predmet pod krkom. Túto informáciu som podal poverenému príslušníkovi a to bolo z mojej strany všetko. O tejto celej udalosti sme s kolegom spísali aj úradný záznam.“ Na otázky pri výsluchu odpovedal, že keď boli druhýkrát v hoteli s poškodeným, nebol im ukázať aj miesto, kde sa to malo stať. Spolu s poškodeným sme hľadali páchatel'a. Neskôr sa tam ukázal jeho nejaký kamarát, ale to si už tak presne nepamätal. Na WC s poškodeným mala byť nejaká M. - cigánka. Obžalovaná tam vtedy nebola. Na hlavnom pojednávaní dodal, že poškodený mal byť okradnutý na pánskych záchodoch, nakoľko vykonával malú potrebu a na dámskych nie sú pisoáre.

Svedok Mgr. H. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bol operačným dôstojníkom vyslaný ako kriminalistický technik na miesto činu. Nachádzal sa tam poškodený, ktorý im zhruba uviedol, že sa mala stať udalosť popisovaná v obžalobe. Ukázal im miesto, kde sa to malo stať, išlo o pánske toalety, boli tam pisoáre. Pýtali sa poškodeného akým konkrétnym predmetom sa mu páchatel' vyhrážal, resp. ho ohrozoval. Povedal, že išlo o nejaké sklo, buď išlo o pohár alebo fľašu, ale mal o tom predmete dosť konkrétnu predstavu. Pri prehliadke toalety sa nevyjadril k žiadnemu sklu, ktoré tam našli. Boli tam vtedy rôzne druhy skla. Poškodený im tiež popisoval ako páchatel'a osobu rómskeho pôvodu. U poškodeného bolo vidieť známky požitia alkoholu, ale dalo sa s ním normálne komunikovať, bolo mu dobre rozumieť.

Svedok I.. I. O. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vykonával obhliadku miesta činu v hoteli U.. Bol vyzoznený operačným dôstojníkom, že je hlásené podozrenie z lúpeže, následne sa dostavil na miesto činu s kriminálnym technikom. Obhliadka sa vykonávala na toalete. Nespomenul si, či tam niečo našli. Robila sa tam dodatočná obhliadka miesta činu. Poškodený uviedol nejaké nové skutočnosti, na základe ktorých to bolo potrebné dopracovať. Bolo tam niečo s tým pohárom. Najprv poškodený uviedol, že to bola fľaška a potom pohár. Prvá obhliadka bola v nočných hodinách, druhá bola v nasledujúci deň alebo v ten deň. Na hlavnom pojednávaní bola preto prečítaná výpoveď svedka, ktorej pravdivosť potvrdil a v

ktorej uviedol nasledovné: „Dňa 23.11.2013 som bol riadne velený do výjazdovej skupiny, pričom v čase o cca 04:45 hod. ráno som bol vyslaný na výjazd, konkrétne k lúpežnému prepadnutiu, ktoré sa malo stať v Trnave v hoteli Trnavan, kde mal byť prepadnutý nejaký mladý muž. Po príchode na miesto s výjazdovou skupinou som vykonal ohliadku miesta spáchania skutku. t.j. toalety hotela na prízemí, ako aj cestu k miestu spáchania skutku. Danú ohliadku som vykonal z toho dôvodu, že po rozhovore s poškodeným, nám tento uviedol, že skutok sa mal stať na toaletách prízemia hotela, pričom mu malo byť zo strany páchatel'a daná pod krk rozbitá sklenená fľaša od X.-X.. Počas tejto ohliadky som však nenašiel žiadnu fľašu od Coca-X. a ani žiadnu inú fľašu a ani úlomky z fľaše. Tým pádom som ukončil ohliadku miesta činu. Následne počas výsluchu poškodeného, ktorý už bol vykonávaný na našom útvare, poškodený uviedol, že by to nemusela byť fľaša od X.-X., ale mohlo to byť aj sklo od pohára. Z uvedeného dôvodu bola vykonaná dodatočná ohliadka miesta činu. kde som zaistil viaceré úlomky skiel v časti mužských toaliet hotela Trnavan, kde bola predtým mnou vykonaná ohliadka miesta činu. Táto dodatočná ohliadka bola vykonaná asi okolo 12:00 hod. Dôvod, prečo som nezaistil pri prvotnej ohliadke aj tieto úlomky skiel od pohára bol v tom, že poškodený trval na tom, že to bola rozbitá fľaša od Coca-X.. Tieto úlomky skla od pohára boli na prvej ohliadke miesta činu, avšak som ich nenapísal do popisnej časti ohliadky miesta činu, že na mieste sú úlomky skla od pohára. Ja som hľadal len fľašu podľa tvrdení poškodeného. On stále tvrdil, že to bola fľaša od X.-X. a nie pohár.“

Svedkyňa W. D. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovanú pozná dlho. D. bola v R. U.. Obžalovaná tam bola tiež. Boli tam aj policajti, nakoľko sa tam mala stať nejaká lúpež. Nevedela kto to spravil, nevidela to. N. I. tam vtedy bol. Dodala, že obžalovaná po celý čas na diskotéke sedela pri stole s ňou a so švagrinou Klaudiou I. a N. D.. Obžalovaná v tom čase bývala na ubytovni Zelenečská, pričom hotel je od nej vzdialený asi 2 minúty chôdze. Počas zábavy chodila hore-dole domov za rodinou s kmotrou Jankou Y., ale vracala sa a bola tam až do konca. Potom, keď sa vrátila naposledy, tak tam boli už policajti. Všetci sa vtedy odtiaľ zobrali a išli domov. Keď išli naposledy domov, tak s nimi odchádzala aj obžalovaná a bola s nimi aj na ubytovni. Obžalovaná na zábave tancovala s dvomi mužmi, jeden bol starší, bol nerómskeho pôvodu. Ten druhý bol robotník z ubytovne, taký starší tiež. Predtým, ako išli domov, bola u nich aj obžalovaná prezliecť sa, bolo to iba na chvíľku a iba raz. Na hlavnom pojednávaní bola aj prečítaná časť výpovede svedkyne, ktorej pravdivosť následne potvrdila a v ktorej uviedla nasledovné: „Ja som šla dovnútra do Trnavanu. Za chvíľu prišli do Trnavanu aj policajti a vyzeralo to, že niekoho hľadajú. Za pár minút sa zábava skončila a ja som sa zobrala domov k deťom. Ako som bola pred hotelom a šla na ubytovňu, tak som uvidela ako policajti berú do auta N. I.. Blanku som tam nevidela. Tú som stretla až u mňa doma, keď som prišla do bytu. H. tu už bola a mňa sa pýtala, že či s ňou nejdem späť na zábavu. Ja som jej povedala, že nie, lebo to už skončilo. Na to H. odišla preč. H. som nehovorila nič, že čo sa stalo pred hotelom, že N. zobrali policajti.“ Na otázky pri výsluchu odpovedala, že ako šla už po zábave domov, tak vtedy vonku sa hovorilo, že tam mal nejaký muž aj so ženou niekoho okradnúť. Pamätala si, že to malo byť nejakých 1000,- € alebo taká nejaká suma. Obžalovanú videla v ten večer tancovať s nejakým cudzím chlapom, bol starší, tak asi 50 rokov, bol biely.

Svedkovia N. I. (z dôvodu, že už bol za stíhaný skutok odsúdený), N. S. (z dôvodu, že obžalovaná je jeho švagriná) a M. S. (z dôvodu, že by si mohol privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania) využili svoje zákonné právo a odmietli k veci vypovedať.

Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď poškodeného N. H. zo dňa 13.11.2014, ktorý vypovedal nasledovne: „K predmetnej veci uvádzam, že som konateľom spoločnosti N. H. - H., D. M. XXXX - kachliarstvo - krby. K veci viem povedať iba toľko, že ja sa k lúpeži ako takej vyjadriť neviem, len v období november roku XXXX boli moji zamestnanci a to F. H. a zamestnanec na dohodu N. X. v meste U., kde jednému zákazníkovi robili krb v rodinnom dome, Chodili na týždňovky. Obaja boli ubytovaní na nejakej ubytovni. Názov teraz neviem. Z toho čo mi povedali obaja po návrate z prác, boli na pivo v nejakom hotely, kde malo dôjsť k okradnutiu Cisarika na toaletách, pričom mu mali zobrať hotovosť vo výške 1300-€. Tieto peniaze boli moje, respektíve firemné. Jednalo sa o peniaze, ktoré im v tom čase vyplatil zákazník, u ktorého pracovali, ako zálohu. Zákazník sa volal Sukop, bližšie teraz neviem uviesť. Po návrate do firmy mi p. X. povedal čo sa stalo, kde však odcudzené peniaze boli pracovníkom zosobnené, nakoľko obaja boli mnou poučení o tom, že nemajú chodiť po krčmách a už vôbec nie s takým obnosom peňazí, respektíve s firemnými peniazmi. Väčšiu časť zaplatil Zoltán, ktorý si zobral na to pôžičku. X. som automaticky prepustil. Ja som im to vlastne zosobnil preto, lebo už v minulosti sa im niečo podobné stalo. Týmto chcem teda povedať, že ja si v zmysle § 46 TP neuplatňujem žiadnu náhradu škody nakoľko táto mi bola splatená F., ale škodu si určite uplatňuje on. Okrem F. a X. som

na túto prácu nikoho iného nevysielal, a peniaze, ktoré dostali od zákazníka boli určené firme, teda mne. O tejto zálohe bol samozrejme vystavený doklad, ktorý už bol predložený na políciu. J. by som chcel povedať, že ubytovníu, kde prespávali sme platili my, ako firma, kde však ich aktivity v čase mimo pracovnej doby nesledujeme.“

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj tieto listinné dôkazy:

- zápisnice o rekonštrukciách s fotoalbumami (č.l. 155-178)
- zápisnica o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou a náčrtkom (č.l. 195-201)
- zápisnica o dodatočnej obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 202-207)
- záznam z analýzy kamerového systému s fotodokumentáciou (č.l. 208-209)
- kópia z výpisu knihy udalostí (č.l. 210-211)
- prepis zvukového záznamu zo systému REDAT (č.l. 212-213)
- výpis z OR SR (č.l. 214)
- kópia príjmového pokladničného dokladu (č.l. 215)
- listinné materiály od poškodeného (č.l. 216-218)
- zápisy o dychovej skúške (č.l. 226-228)
- rozsudok OS Trnava sp. zn. 3T/61/2014 (č.l. 232-236)
- správy o povesti na obžalovaných (č.l. 262-267)

Niektoré z vyššie uvedených listinných dôkazov boli v origináli založené aj v spisom materiáli Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/61/2014 týkajúceho sa odsúdeného N. I., ktorý bol tiež na hlavnom pojednávaní oboznamovaný.

Z oboznámených listinných dôkazov vyplynulo okrem iného aj nasledovné:

Zo zápisnice o rekonštrukciách s fotoalbumami (č.l. 155-178) vyplynulo, že:

- dňa 23.11.2013 od 12:30 hod. poškodený N. X. opoznal opakovane na XXX% obžalovaných H. U. ako osobu, ktorá predtým, ako bol lúpežne prepadnutý v hoteli U. s ním sedela v boxe pri bare, následne po tom, čo odišiel na pánske toalety, prišla za ním, kde si pýtala cigaretu, potom tam prišiel ďalší páchatel', ktorý na pisoári rozbil niečo sklenené, neviem či to bol pohár alebo fľaša, bol to kus hrubého bieleho skla, ktorý mi priložil ku krku a pýtal peniaze, žena, ktorú som opoznal mi z peňaženky, ktorú som držal v rukách, zobrala celý obsah vo výške 1.300,00 € a následne s páchatel'om odišla na neznáme miesto;
- dňa 23.11.2013 od 13:45 hod. poškodený F. H. opoznal opakovane na XXX% N. I. ako osobu, na ktorú poukázal N. Cisarík, je to osoba, ktorá zazerala pri bare hotela Trnavan, pohľady smeroval k nám do boxu, kde sme sedeli;
- dňa 23.11.2013 od 14:45 hod. poškodený F. H. opoznal opakovane na 100% obžalovaných H. U. ako osobu, ktorá s ním, s N. X. a inými osobami sedela v boxe, je to žena, s ktorou som ja v ten večer tancoval, X. po tom, čo vyšiel z pánskych toaliet, povedal, že tá piča, s ktorou som ja tancoval, ho mala lúpežne prepadnúť spolu s mužom, ktorý na nás od baru zazeral.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou a náčrtkom (č.l. 195-201) vyplynulo, že obhliadka sa vykonala dňa 23.11.2013 od 05:00 hod. do 05:25 hod., nič pri nej nebolo nenájdené, miesto činu bolo fotograficky zdokumentované a bol vyhotovený náčrtok miesta činu.

Zo zápisnice o dodatočnej obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou (č.l. 202-207) vyplynulo, že táto sa uskutočnila dňa 23.11.2013 od 12:35 hod. do 13:00 hod., boli zaistené sklenené úlomky na WC a miesto bolo fotograficky zdokumentované.

Zo záznamu z analýzy kamerového systému s fotodokumentáciou (č.l. 208-209) vyplynulo, že na záznamoch kamerového systému z vnútorných priestorov hotela U. (vchod do hotela) bolo zistené, že N. X. i Ján I. sa nachádzali spoločne vo vstupnej hale hotela Trnavan.

Z kópie z výpisu knihy udalostí (č.l. 210-211) bolo zistené, že Ján X. volal na číslo polície a oznámil odcudzenie finančnej hotovosti v hoteli U. na F..

Z prepisu zvukového záznamu zo systému M. (č.l. 212-213) vyplynulo, že N. S. z U. - švagar obžalovanej, telefonicky oznámil dňa XX.XX.XXXX na linku polície, že obžalovaná ukradla v piatok na zábave v hoteli U. jednému 1.200,00 € a mobilný telefón, spolu so sestrou G. U., vedel to podľa neho aj jej synovec.

Z kópie príjmového pokladničného dokladu (č.l. 215) a listinných materiálov od poškodeného (č.l. 216-218) vyplynulo, že poškodený N. X. prijal dňa XX.XX.XXXX sumu 1.345,00 € ako sumu za objednávku stavby pece v U..

Zo zápisu o dychovej skúške (č.l. 226-228) vyplynulo, že poškodený Ján Cisarík dňa 23.11.2013 v čase o 03:12 hod. „nafúkal“ 0,81 mg/l alkoholu v dychu.

Z rozsudku OS Trnava sp. zn. 3T/61/2014 (č.l. 232-236), ako z oboznámeného spisu vedeného v tejto veci, bolo zistené, že za skutok uvedený v obžalobe už bol právoplatne odsúdený N. I., nar. XX.XX.XXXX, pričom viaceré listinné dôkazy oboznámené na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci boli obsahom aj tohto spisového materiálu.

*** Odmietnutie návrhu na vykonanie dokazovania ***

Súd v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol na hlavnom pojednávaní vykonať dôkazy navrhnuté obžalovanou, a to výsluchy svedkov I. U. a G. U.. Považoval ich za nadbytočné (nedôvodné) vzhľadom k výsledkom do tej doby vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, a preto nebolo potrebné v danom smere dopĺňať dokazovanie.

*** Výrok o vine ***

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní, na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, súd mal za preukázané, že sa skutok uvedený v obžalobe, po jeho miernej modifikácii, avšak pri zachovaní totožnosti skutku, stal a že tento spáchala obžalovaná Blanka U. (spoločne s už odsúdeným za tento skutok N. I.).

Obžalovaná sa počas hlavného pojednávania bránila tým, že zo toaliet odišla po tom, čo tam vstúpil N. I. a začal sa rozprávať s poškodeným Jánom X., pričom N. I. hovorila, aby s tým prestal, aby išiel preč, ale keď videla, že s tým neprestáva, zobrala sa a išla zo záchodov von. Nevedela, čo sa tam potom dialo. Taktiež uviedla, že jej to všetko môže dosvedčiť W. D., ktorej aj hovorila, čo sa dialo na toaletách.

Prezentovaná obrana obžalovanej bola vyvrátená vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní, ktorého výsledky boli v neprospech obžalovanej.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní v rozsahu hore uvedenom bolo bez najmenších pochybností preukázané spáchanie skutku obžalovanou (spoločne s už odsúdeným za tento skutok N. I.) spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., teda spoločným konaním.

Súd v otázke viny obžalovanej vychádzal z výpovedí poškodených N. X. a F. H., ktorí zhodne popísali (s menšími, avšak nevýraznými až zanedbateľnými odchýlkami) priebeh udalostí, ktoré predchádzali tomu, čo sa udialo na pánskych toaletách v noci dňa 23.11.2013, ako aj tomu, čo sa udialo následne potom, pričom poškodený Ján X. podrobne popísal priebeh skutku na pánskych toaletách, kde sa nachádzal najprv sám, kde za ním prišla obžalovaná a následne aj Ján Meľuch, ktorý ho ohrozoval zbraňou (rozbitým sklom) a žiadal od neho peniaze a keď otvoril svoju peňaženku a držal ju v ruke, bola to práve obžalovaná, vidiac útok N. I. na poškodeného a uzrozumená s tým, že sa nebránil a vyhovel výzve Jána Meľucha (bol si tohto ako osoba prítomná na mieste vedomá), ktorá mu z nej vybrala peniaze, ktoré patrili jeho zamestnávateľovi a následne obaja priestory pánskych toaliet opustili. V tomto smere bolo možné dostatočným spôsobom ustáliť, že skutok spáchali obžalovaná a N. I. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., čo vyplývalo z ich preukázanej „spolupráce“ v priestoroch pánskych toaliet. Poškodený N. X. uviedol, že obe osoby - obžalovanú i toho muža jasne videl a tieto opoznal - obžalovanú dokonca už aj v rámci vykonanej rekognície v prípravnom konaní, opakovane i na hlavnom pojednávaní v rámci svojej spontánnej výpovede, keď na ňu viackrát ukázal, pričom ako druhého útočníka označil muža menom N., ktorý na neho v bare divno zazeral a ktorého pri vykonanej rekognícii opoznal poškodený F. H., ktorý opoznal aj obžalovanú. Pokiaľ ide o výpovede ďalších svedkov - príslušníkov polície, ktorí prišli na miesto

činu, ich výpovede podporili výpovede oboch poškodených a vytvorili s nimi logickú reťaz usvedčujúcu aj obžalovanú zo spáchania stíhaného skutku. Menšie nezrovnalosti v tom, čo presne robil, čo hovoril a ako sa správal po skutku poškodený N. X., ako o tom na rozdiel od neho inak vypovedali svedkovia R. Y. (napr. ohľadom jeho rozhovoru s N. I. na recepcii hotela) a príslušníci PZ Z. X. a D. C. (napr. že sa až v aute na ceste na OO PZ vyjadril, čo presne sa malo stať a kto to mal urobiť), súd pripisuje jeho nervozite, tomu, že dostal strach, keďže bol ohrozovaný zbraňou, o čom aj vypovedal, pričom „rómska“ zábava v tom čase ešte pokračovala a v aute s príslušníkmi PZ sa poškodený následne aj vyjadril, že sa to bál povedať pred hotelom (viď výpoveď svedka Z. X.). Z hľadiska výpovede poškodeného N. X. súd musel zároveň mierne pozmeniť skutkovú vetu oproti podanej obžalobe, avšak pri plnom zachovaní totožnosti skutku, pričom tiež ustálil ako hodnotu odcudzených peňazí sumu 1.300,00 €, ktorú poškodený uvádzal v prípravnom konaní, pričom v tomto smere postupoval aj v súlade so zásadou v pochybnostiach v prospech obvineného. Vyššie prezentovanú obranu obžalovanej na hlavnom pojednávaní nepotvrdila svedkyňa Lucia D., ktorá sa nevedela vyjadriť vôbec k tomu, čo sa v hoteli stalo.

Z rozboru skutkovej podstaty zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. vyplýva, že konanie páchatel'a (objektívna stránka) spočíva aj v použití hrozby bezprostredného násillia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného. Hrozbou bezprostredného násillia je hrozba takým násillím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka. Táto hrozba je spravidla vyjadrená výslovne, ale stačí aj konkludentné konanie, ak je z neho a ostatných okolností zrejmé, že násillie sa uskutoční ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli páchatel'a (porovnaj R 1/1980). Hrozba bezprostredného násillia je prostriedkom na zmocnenie sa cudzej veci, preto musí predchádzať zmocneniu sa veci. Zmocnením sa veci treba rozumieť, že páchatel' si zjedná možnosť s vecou nakladať s vylúčením toho, kto ju mal dosiaľ vo svojej moci. Ide o prevedenie faktickej moci nad ňou z oprávnenej osoby na páchatel'a. Napadnutý nemusí byť vlastníkom veci, stačí, že ju má vo svojej dispozícii. Pre páchatel'a musí ísť o cudziu vec. Pokiaľ ide o formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa ods. 1, hodnota veci nie je rozhodujúca a nie je rozhodujúce ani to, či poškodenému vôbec vznikla majetková škoda, resp. že nemal žiadnu vec pri sebe. So zreteľom na to, že tento trestný čin chráni dva záujmy (majetok, slobodu rozhodovania), prípady, keď boli oba záujmy zasiahnuté iba malou alebo nepatrnou intenzitou, treba hodnotiť z hľadisk § 8 Tr. zák. a § 1 Tr. por. (analogicky porovnaj R 1/1980, R 39/1987, str. 195 a nasl.; materiálny korektív, keďže ide o zločin, nebude možné v zmysle uvedených judikátov použiť). Ani výnimočne malá intenzita násillia alebo hrozby bezprostredného násillia nie je dôvodom na posúdenie konania páchatel'a ako trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 1 (porovnaj R 60/1967). Úmysel páchatel'a sa musí vzťahovať tak na násillné konanie, ktorým chce páchatel' prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak nemôže zmocniť veci, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci. Pri spolupáchatelstve nie je rozhodujúce, či každý z páchatel'ov použil násillie, lebo konkrétnu účasť na lúpeži si môžu spolupáchatelia rozdeliť (porovnaj R 67/1971). Ako formu spolupáchatelstva posudzuje súdna prax konanie spoločníkov, ktorí obeť vylákajú na opustené miesto (tzv. volavka) alebo keď strážia miesto vykonania trestného činu (tzv. vytváranie steny) - porovnaj R 1/1980. Trestný čin lúpeže je dokonaný už použitím násillia alebo hrozby bezprostredného násillia proti niekomu v úmysle zmocniť sa cudzej veci, pričom nie je potrebné, aby bol tento úmysel vykonaný, lebo čin už bol dokonaný. Prísnejšie je posudzované spáchanie trestného činu so zbraňou (§ 188 ods. 2 písm. c/ s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák.). Podľa § 122 ods. 3 Tr. zák. trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Použitie zbrane môže spočívať vo fyzickom násillí (napr. bodnutie nožom) alebo v psychickom násillí (napr. mierenie pištoľou). Zbraň sa používa na útok alebo prekonanie alebo zamedzenie odporu. Zbraňou sa podľa tohto ustanovenia rozumie zbraň v technickom slova zmysle, každý predmet, ktorý je spôsobilý na to, aby bol útok proti telu dôraznejší (napr. kameň, kovová tyč, auto, elektrický prúd alebo zviera) alebo napodobenina zbrane - tzv. atrapa.

Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní a ich právneho posúdenia, ako to bolo rozvedené vyššie, bolo preukázané, že obžalovaná H. U. spoločným konaním proti inému použila hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a taký čin spáchala závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, a preto ju súd uznal vinnou zo spáchania zločinu lúpeže spolu-páchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., keď boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Obžalovaná konala vo forme priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Tr. zák., t.j. chcela spôsobom uvedeným v Tr. zák. porušiť záujem ním chránený, čo vyplynulo z vykonaného dokazovania, najmä z výpovede poškodeného N. X. a celkového priebehu spáchania tohto skutku, ktorý bol súdom ustálený v skutkovej vete tohto rozsudku.

Na strane obžalovanej H. U. tiež neboli zistené žiadne okolnosti vylučujúce jej trestnú zodpovednosť (§ 22 a § 23 Tr. zák.).

*** Výroky o trestoch ***

V súvislosti s výrokmi o trestoch boli na hlavnom pojednávaní oboznámené nasledovné listinné dôkazy: správy o povesti na obžalovanú (č.l. 262-267), z vyšetrovacej časti spisu sp. zn. 1T/87/2016 to boli: hodnotenie na obžalovanú z výkonu trestu (č.l. 94-95) a správy o povesti na obžalovanú (č.l. 99-107), zo súdnej časti spisu sp. zn. 30T/22/2015 to boli: hodnotenie na obžalovanú z výkonu trestu (č.l. 370), aktuálne lustrácie na obžalovanú (č.l. 425-428 a 448-457), úradný záznam, zoznam pojednávaní na KS v Trenčíne a rozsudok OS Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/76/2016 (č.l. 458-464), podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 30T/135/2015, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 7T/147/2015, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 6T/94/2013, podstatný obsah spisu OS Nové Zámky sp. zn. 3T/102/2015, podstatný obsah spisu OS Topoľčany sp. zn. 1T/66/2015, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 30T/77/2014, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 5T/106/2013, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 0T/9/2014, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 4T/117/2014, podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 30T/26/2013 a podstatný obsah spisu OS Trnava sp. zn. 3T/21/2017.

Z oboznámených správ o povesti obžalovaného vyplynulo nasledovné:

Z miesta bydliska nebola obžalovaná bližšie hodnotená, v minulosti vedená len ako zamestnanec ústavu na výkon trestu. Podľa hodnotenia ústavu na výkon trestu bola ku dňu 05.08.2016 deviatykrát vo výkonu trestu odňatia slobody, v rámci aktuálne vykonaného trestu (trestov) odňatia slobody bola 3-krát disciplinárne potrestaná, jej správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, jej motivácia je zameraná len na uspokojovanie vlastných potrieb a postoj k trestnej činnosti má nekritický. Uvedené závery sa nezmenili ani v hodnotení ústavu na výkon trestu zo dňa 15.05.2017. V registri trestov má obžalovaná spolu 21 záznamov o odsúdeniach na území SR, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť - krádeže, pričom viackrát jej boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody (zjavne bez akéhokoľvek účinku). Skutočnosť zistené oboznámením súdnych rozhodnutí a súdnych spisov vo veciach vedených proti obžalovanej sú zrejme z prehľadu na č.l. 466:

Sp. zn. súd ROZSUDOK (R) / TRESTNÝ ROZKAZ (TR) Vyhlásený rozsudok / doručený trestný rozkaz právo-platný Skutok / skutky trestné činy (§ ... Tr. zák.) tresty
30T/135/2015 OS TRNAVA R 09.01.2018 09.01.2018 1/ 14.11.2014 2/ 07.08.2015 1/ 212/2f,3b 2/ 212/2f,3b Súhrnný 3 roky do SSS + zrušený výrok o treste vo veci 3T/21/2017, 3T/102/2015 a 1T/66/2015 7T/147/2015 OS TRNAVA TR 22.02.2016 23.11.2016 (vzatý odpor späť) 07.10.2015 212/2c,3b Súhrnný 16 mesiacov do SSS + zrušený výrok o treste vo veci 0T/195/2015
6T/94/2013 OS TRNAVA 1/ TR 2/ R 1/ 29.01.2014 2/ 29.04.2014 2/ 30.04.2014 02.12.2012 212/2c,3b Upustenie od súhrnu k 0T/9/2014
3T/102/2015 OS NOVÉ ZÁMKY TR 09.09.2015 18.09.2015 03.08.2014 212/2f,3b PO 6 mesiacov na SD 1 rok - zrušený vo veci 30T/135/2015!
1T/66/2015 OS TOPOĽČANY TR 10.09.2015 19.09.2015 24.06.2014 212/2f,3b 2 roky do SSS - zrušený vo veci 30T/135/2015!
30T/77/2014 OS TRNAVA TR 19.11.2014 28.11.2014 04.12.2013 + 8 dní na nástup VT 348/1a Súhrnný 23 mesiacov do SSS + zrušený výrok o treste vo veci 0T/9/2014
5T/106/2013 OS TRNAVA TR 29.01.2014 27.03.2014 27.12.2012 212/2f Súhrnný 34 mesiacov do SSS + zrušený výrok o treste vo veci 30T/26/2013
0T/9/2014 OS TRNAVA 1/ TR 2/ R 1/ 19.01.2014 2/ 20.02.2014 1/ odpor 2/ 20.02.2014 17.01.2014 212/2f,3b 20 mesiacov do SSS - zrušený vo veci 30T/77/2014!
0T/195/2015 OS TRNAVA TR 05.11.2015 05.11.2015 02.11.2015 212/1,3b 7 mesiacov do SSS - zrušený vo veci 7T/147/2015!

4T/117/2014 OS TRNAVA 1/ TR 2/ R 1/ vydaný 22.12.2014, ale nedoručený obvinenej 2/ 05.11.2015 2/ 05.11.2015 11.11.2013 212/2c,3b Upustenie od súhrnu k veci 30T/77/2014, 6T/94/2013 a 0T/9/2014 30T/26/2013 OS TRNAVA TR 10.08.2013 14.08.2013 17.11.2012 212/1,3b 21 mesiacov do SSS - zrušený vo veci 5T/106/2013!

3T/21/2017 OS TRNAVA TR 11.09.2017 28.10.2017 06.09.2015 212/2f,3b Súhrnný 2 roky do SSS + zrušený výrok o treste vo veci 3T/102/2015 - zrušený vo veci 30T/135/2015!

1T/76/2016 OS NOVÉ MESTO NAD VÁHOM R 21.02.2017 neprávoplatné (na Krajskom súde v Trenčíne) 1/ 17.10.2015 2/ 17.10.2015 3/ 13.11.2015 1/ + 2/ 212/2f,3b 3/ 212/2f,3b 1/ + 2/ súhrnný 16 mesiacov do SSS - zrušený výrok o treste vo veci 0T/195/2015! 3/ samostatný 6 mesiacov do SSS

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd prihliadal najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a jeho mieru, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosti jej nápravy. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol aj na to, akou mierou konanie obžalovanej prispelo k spáchaniu trestného činu. Súd zároveň zistil, že obžalovanej je z hľadiska zásad na ukladanie trestov potrebné uložiť za každý skutok „samostatný“ trest, t.j. každý skutok z hľadiska ukladania trestu posudzovať samostatne.

V prípade skutku 1/ súd preto po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu, s prihliadnutím k tomu, že u obžalovanej nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a naopak u nej zistil jednu príťažujúcu okolnosť (§ 37 písm. m/ Tr. zák. - bola už za trestný čin odsúdená, ako to vyplynulo z odpisu registra trestov a pripojených spisov), ako aj k tomu, že bolo v jej prípade povinnosťou súdu uložiť len nepodmienečný trest (§ 34 ods. 6 Tr. zák.), dospel k záveru, že obžalovanej Blanke U. je potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere X (osem) rokov a 8 (osem) mesiacov (t.j. na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného, t.j. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na úpravu trestnej sadzby z dôvodu prevahy príťažujúcich okolností a použitie asperačnej zásady, keď trest mohol ukladať po úprave v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák. a podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. a zásady uvedenej v § 41 ods. 2 Tr. zák. v sadzbe od 8 rokov a 8 mesiacov do 16 rokov, nakoľko u nej zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu) so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., nakoľko obžalovaná bola v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin a iné zaradenie sa v jej prípade súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.). Z hľadiska zásad na ukladanie trestov súd zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu k trom odsúdeniam Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 30T/77/2014, pod sp. zn. 0T/9/2014 a pod sp. zn. 4T/117/2014, v ktorých boli skutky v súbehu so skutkom 1/ v predmetnej trestnej veci, keďže boli všetky spáchané v období, ktoré bolo ohraničené prvým skôr pred nimi vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom (doručeným trestným rozkazom) vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 30T/26/2013 (ktorý jej bol doručený dňa 10.08.2013) a ďalším vyhláseným odsudzujúcim rozsudkom (doručeným trestným rozkazom) vo veci vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 0T/9/2014 (ktorý jej bol doručený dňa 19.01.2014), a preto pri uložení súhrnného trestu zrušil podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. výrok o súhrnnom treste odňatia slobody vo výmere 23 (dvadsaťtri) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.08.2014 sp. zn. 30T/77/2014, právoplatným dňa 28.11.2014, výrok o treste odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanej uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 20.02.2014 sp. zn. 0T/9/2014, právoplatným dňa 20.02.2014, a výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu z rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 05.11.2015 sp. zn. 4T/117/2014, právoplatného dňa 05.11.2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V prípade skutku 2/ súd zistil súbeh tohto skutku so skutkami, pre ktoré bola obžalovaná odsúdená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 09.01.2018 sp. zn. 30T/135/2015, právoplatným dňa 09.01.2018, ktorým jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom súd z hľadiska tohto uloženého trestu dospel k záveru, že tento trest je dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej, a preto podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák.

V prípade skutku 3/ súd zistil súbeh tohto skutku so skutkami, pre ktoré bola obžalovaná odsúdená trestným rozkazom Okresného súdu Trnava zo dňa 09.02.2016 sp. zn. 7T/147/2015, právoplatným dňa

23.11.2016, ktorým jej bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom súd z hľadiska tohto uloženého trestu dospel k záveru, že tento trest je dostatočným na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovanej, a preto podľa § 44 Tr. zák. upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák.

Takto uložené tresty, resp. uložený trest za skutok 1/ a predchádzajúce tresty, vo vzťahu ku ktorým prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu v prípade skutkov 2/ a 3/, tak podľa názoru súdu zabezpečia v prípade obžalovanej najmä ochranu spoločnosti tým, že jej zabránia v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvoria tiež podmienky na jej výchovu k tomu, aby viedla riadny život a súčasne iných odradia od páchania trestných činov. Takéto tresty budú nepochybne vyjadrovať taktiež jej morálne odsúdenie spoločnosťou. Súd tiež nezistil splnenie zákonných podmienok na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pričom na okolnosti, ktoré by mohli prípadne umožniť aj mimoriadne zníženie trestu, nepoukazovala v priebehu trestného konania ani sama obžalovaná.

Súd zároveň ani nezistil splnenie podmienok na uloženie v poradí „ďalšieho“ trestu obžalovanej či ochranného opatrenia.

*** Výroky o náhrade škody ***

S predmetným trestným konaním bolo spojené aj tzv. adhézne konanie, t.j. konanie o náhrade škody, keď nárok na náhradu škody si v predmetnej veci riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody viaceré osoby.

V tejto súvislosti boli na hlavnom pojednávaní prečítané okrem uplatnených nárokov poškodených Jána X. a F. H. aj nároky poškodených V.. D. C. (č.l. 20 v spise predtým vedenom pod sp. zn. 5T/75/2015 a Ing. N. Y. (č.l. 42 v spise predtým vedenom pod sp. zn. 1T/87/2016). V tejto spojitosti boli na hlavnom pojednávaní oboznámené odborné vyjadrenia - z č.l. 60-62 v spise predtým vedenom pod sp. zn. 1T/87/2016 a z č.l. 24 v spise predtým vedenom pod sp. zn. 5T/75/2015.

Z hľadiska vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pokiaľ ide o sumu 1.300,00 € v skutku 1/, tak táto škoda vznikla len poškodenému F. H., o čom nemal súd žiadne pochybnosti, a preto súd zaviazal obžalovanú povinnosťou nahradiť ju tomuto poškodenému do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (čím určil vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť). Nakoľko si poškodený F. H. uplatnil vyšší nárok, ktorý však nebol podložený vykonaným dokazovaním a dokazovanie v tomto smere by predĺžilo trestné konanie, so zvyškom svojho nároku na náhradu škody bol podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaný na civilný proces. Z dôvodov priznania nároku na náhradu škody za odcudzené peniaze inému poškodenému bol naopak poškodený N. X. podľa § 288 ods. 1 Tr. por. so svojím uplatneným nárokom na náhradu škody z toho istého titulu odkázaný na civilný proces.

V prípade skutku 2/ mal súd za preukázaný nárok na náhradu škody vo výške 300,50 €, a preto súd zaviazal obžalovanú povinnosťou nahradiť ju poškodenej V.. D. C. do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku (čím určil vykonateľnosť tohto výroku rozsudku, nie povinnosť v tejto lehote škodu zaplatiť). Nakoľko si poškodená Ing. D. C. uplatnila vyšší nárok, ktorý však nebol podložený vykonaným dokazovaním a dokazovanie v tomto smere by predĺžilo trestné konanie, so zvyškom svojho nároku na náhradu škody bola podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaná na civilný proces.

V prípade skutku 3/ nemal súd za preukázaný nárok na náhradu škody vo výške 30,00 €, pretože sa vyjadril tak, že vedel o tom, že škola mala poistenie proti krádežiam, ale ešte nežiadal poisťovňu o jej preplatenie, a preto bol poškodený Ing. Jozef Kšíňan so svojím nárokom na náhradu škody bola podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázaný na civilný proces

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava.

Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.